

Svar på Forhåndsvarsel om henleggelse av klage på saksbehandling fra Barne- og Familiedepartementet.

Diskrimineringsnemda

Deres referanse: 2022/1026 – 4

Kommentar til Forhåndsvarsel om henleggelse av vår klage på saksbehandlingen av vår klage til Barne- og familiedepartementet (BFD) på avslag på søknad om registrering som livssynssamfunn hos Statsforvalteren i Agder (SFAG).

Det som er ført inn i skjemaet følger under:

Kommentar til Forhåndsvarsel om henleggelse

I deres forhåndsvarsel om henleggelse av 29.11.2022 skriver dere at «Slik nemndlederen forstår det, gjelder saken ikke vedtak, men lang saksbehandlingstid ved et forvaltningsorgan. Dere mener at saksbehandlingstiden for deres klage hos departementet så langt har vært uforholdsmessig lang, og dermed innebærer diskriminering på grunn av livssyn. I den forbindelse har dere fremlagt en klage over lang saksbehandlingstid til Sivilombudet.»

Dette er slik vi ser det ikke en korrekt forståelse av hva vi mener er diskriminerende i Barne- og familiedepartementets (BFD) behandling av vår klage. BFDs uvanlig lange saksbehandlingstid er slik vi ser det bare et «symptom», eller følge av deres diskriminering av Norsk vegansamfunn (NVS).

Vi mener at Statsforvalteren i Agder (SFAG), og senere BFD behandler vegansamfunnet på en annen måte enn andre tros og livssynssamfunn.

I løpet av BFDs 11 måneder lange saksbehandlingstid var all kommunikasjon mellom BFD og NVS på initiativ fra NVS. Dette til tross for at BFD begrunnet den lange saksbehandlingstiden med «sakens vanskelighetsgrad» (21/31817-10 05. april 2022), «Årsaken til saksbehandlingstiden her er kompleksiteten i de problemstillingene saken reiser. Utover det kan vi p.t. ikke si noe mer om innholdet i departementets vurderinger.» (uttalelser fra BFD til avisen Vårt Land, via sin kommunikasjonsrådgiver).

Det vi primært mener er diskriminerende med saksbehandlingen fra BFD, er deres manglende vilje til å avklare noe av det de anså som vanskelig i saken med NSF. Dette mener vi er brudd på Forvaltningslovens §17, som fastsetter at forvaltningen plikter å påse at saken er så godt opplyst som mulig før det treffes vedtak.

Dersom det er sakens vanskelighetsgrad som er årsaken til den unormalt lange saksbehandlingstiden, slik BFD hevder mener vi at departementet var pliktig til å både avklare vanskelige punkter og utydigheter med NVS, samt varsle om nye utsettelse før de gjentatte overskridelsene av gjeldende frister som departementet satte for egen saksbehandling.

Denne mangelen på kommunikasjon fra departementets side førte til åpenbare feil i det endelige avslaget. Eksempelvis argumenterte BFD mot at NVS sine vegantreff ikke er utøvelse av livssyn med bakgrunn i «vegantreff» som ikke var organisert av NVS.

Et annet eksempel på det vi mener er resultatet av BFDs diskriminerende saksbehandling er at departementet i veldig stor grad fokuserer på de menneskerettslige og juridiske aspektene ved et avslag, som åpenbart er utfordrende, og derfor tar veldig lett på den delen av klagen som beskriver Norsk vegansamfunns livssyn og vår livssynsutøvelse. Vårt syn er at BFD diskriminerer mot NVS ved å ikke vurdere NVS som et selvstendig livssynssamfunn, men heller baserer behandlingen på hvorvidt veganisme generelt er å anse som et livssyn etter loven, eller ikke.

Det mest graverende eksempelet på diskriminering i saksbehandlingen til BFD er at de i sin drøfting av NVS sine livssynsaktiviteter utelater Roseseremoni, som er tydelig og ubestridelig utøvelse av vårt livssyn. (Beskrivelse av roseseremoni legges ved)

Vi mener også BFD går for langt i å definere hva som er felles utøvelse av livssyn. At departementet definerer hva som er «korrekt utøvelse» av livssyn er diskriminerende, og det forsterkes av BFDs manglende vilje til å avklare NVS sin praksis, slik de plikter i henhold til Forvaltningslovens §17.

På vegne av Norsk vegansamfunn skal jeg også levere en separat klage på departementets avvisning av klagen. Det er mulig det er mer hensiktsmessig å behandle både saksbehandlingen og avvisningen i samme klage. Vi håper Diskrimineringsnemnda kan veilede oss i dette.

Mvh Steffen T. Althand
Norsk vegansamfunn.

Roseseremoni fra Norsk vegansamfunns [hjemmeside](#).

En roseseremoni er en seremoni som samler deltakere et stykke unna et slakteri eller annet egnet sted for å bevitne de som blir drept eller utnyttet som en del av det [karnistiske systemet](#) som omgir oss.

Seremonien er veldig enkel. Vi har med hver vår rose, eller noe annet som symboliserer sorg og det uskyldige blodet som blir spilt.

Etter en kort samling går deltakerne bort til selve stedet der seremonien skal holdes, typisk et slakteri.

Selve seremonien er stille og reflekterende. Vi kaller det “å bevitne”. Målet er å bevitne de individene som blir drept, og de som har blitt drept.

(Dette er ikke en demonstrasjon, og det vil ikke være rop, appeller eller plakater. Vi unngår også konfrontasjon og konflikt).

Etter en tid legges rosene ned, og deltakerne trekker seg unna.

Som i en begravelse vil vi etterpå samles et annet sted for å bearbeide følelsene og dele tanker rundt de skjebnene vi har bevitnet.